

ATLEC**Ondersteunende Technologie Leren via Eenvormig Curriculum**

“State of the Art en Onderzoeksanalyse”
Samenvatting

WP nummer	WP2
WP titel	State of the Art en Onderzoeksanalyse
Status	F
Project startdatum	01/01/2012
Projectduur	26 maanden
Auteur	PhoenixKM BVBA

Voor verdere informatie gerelateerd aan het ATLEC project bezoek:

De projectwebsite (atlec-project.eu);

Facebook pagina (facebook.com/ATLECproject);

Twitter pagina (twitter.com/ATLEC_project/).

Het ATLEC (Ondersteunende Technologie Leren via Eenvormig Curriculum – 518229-LLP-1-2011-1-UK-LEONARDO-LMP) project is gedeeltelijk gefinancierd door het Levenslang Leren programma. Deze publicatie geeft de mening van de auteur (s) weer, en de Commissie kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor het gebruik dat kan worden gemaakt van de informatie die erin is vervat.

ATLEC Project – WP 2

Contract No: 518229-LLP-1-2011-UK-LEONARDO-LMP

Inhoud

ATLEC.....	1
ASSISTIVE TECHNOLOGY LEARNING THROUGH A UNIFIED CURRICULUM.....	1

1. Doelstellingen van de studie

De studie van de "State of the Art gerelateerd aan ICT-AT" had volgende doelstellingen:

- representatieve gegevens verzamelen over de levering en het gebruik van ICT-AT producten en diensten in België, Griekenland, Italië, het Verenigd Koninkrijk en in heel Europa, met inbegrip van marktmechanismen.
- kansen en belemmeringen analyseren met betrekking tot de toegenomen toegang tot de arbeidsmarkt geassocieerd met het gebruik van ondersteunende ICT.
- de informatie analyseren en gebruiken om een uniform curriculum in de opleidingsprogramma's van personen met een beperking aan te bieden om deskundigen op het gebied van ICT-AT te worden, en om hen mogelijk te voorzien van de nodige vaardigheden om andere personen op te leiden met een beperking.

Studies uitgevoerd door de ACCESSIBLE en AEGIS (KP7-projecten), en KA3 Project Impact, merkten in hun pan-Europese onderzoeken met eindgebruikers en AT (Assistive Technologies) specialisten op dat een degelijke opleiding de grootste barrière is voor het effectieve gebruik van AT door eindgebruikers. Dit gebrek aan training wordt vervolgens ook erkend als een belangrijke belemmering voor het verkrijgen van een baan in een normale werkomgeving.

Het doel van het ATLEC project is het gebruik van ICT-AT door personen met een beperking te analyseren, en om de opleiding te onderzoeken die ze gekregen hebben en die hen toelaat om ICT-AT te gebruiken. Aansluitend zal een curriculum worden ontwikkeld om personen met een handicap in staat stellen om trainers te worden in het gebruik van ICT-AT, en nieuwe vaardigheden aan te leren en ook hun vermogen te vergroten om te gaan werken binnen ofwel een passend bedrijf ofwel als zelfstandige consultant.

Zoals te verwachten is er een grote variatie op het gebied van werkgelegenheid, onderwijs en zelfstandig wonen met betrekking tot personen met een beperking, alsook betreffend de wetgeving in de ATLEC partnerlanden. Deze hebben een invloed op de levering, financiering en training betreffende ICT-AT. Dit wetende was de uitgevoerde enquête niet enkel nodig om deze verschillen vast te leggen, maar ook om inzicht te krijgen in wat er nodig is om de arbeidskansen te verhogen voor personen met een beperking, alsook welke verbeteringen kunnen worden aangebracht in de opleiding.

Het ATLEC project streeft ernaar te kijken hoe ICT-AT wordt gebruikt door personen met een beperking, vooral dan in de opleiding die ze krijgen zodat ze het materiaal maximaal kunnen gebruiken. Daarnaast wordt gekeken naar de mogelijkheden voor personen met een beperking om een baan te vinden als ze

opgeleid worden om andere leerlingen met een beperking te ondersteunen in het gebruik van ICT-AT.

Om personen met een beperking in staat te stellen trainers te worden is het noodzakelijk dat de training die ze krijgen aan hun noden voldoet. Dit wetende wil het ATLEC project ernaar streven om een curriculum te maken dat niet enkel aan de noden voldoet van personen met een beperking, maar dat ook bruikbaar is in alle partnerlanden. Het curriculum is bedoeld om personen met een beperking te voorzien van de vaardigheden nodig om trainers te worden alsook om nieuwe overdraagbare vaardigheden te ontwikkelen die ze op de werkplek kunnen gebruiken.

2. Input naar het Curriculum

De belangrijkste uitdaging bij het ontwerp van het curriculum is het grote verschil tussen de feedback van de verschillende partnerlanden. De vergelijkende analyse tussen de landen verwacht meer dan dat het consolideert wat de richting van het curriculum en de leerdoelen betreft. Dit toont aan dat er nood is aan een opleiding waarvan de inhoud kan variëren en die soepel genoeg is om aan de noden van alle landen te voldoen.

Enkele gemeenschappelijk noden werden geïdentificeerd, o.a.:

- Prijs van de training;
- Formaat/taal waarin het wordt gemaakt;
- Ondersteuning om met vrienden te communiceren en voor dagelijks gebruik en verhoogde onafhankelijkheid is een must;
- Trainingsmateriaal moet toegankelijk zijn voor alle kennisniveaus;
- Leermethodes – een reeks opties moet beschikbaar zijn, maar één op één training is het belangrijkste voor de focusgroepen;
- Flexibiliteit van leertrajecten;
- Gebruikte trainingmethoden – vooral een reeks van leermethodes met inbegrip van één op één;
- De noodzaak tot voortzetting van de training (door continue of herhalingsessies) voor personen met een leerprobleem die nood kunnen hebben aan bijscholing.

Sommige andere aspecten die belangrijk waren voor sommige partnerlanden, maar niet voor alle, zijnde:

- Weten waar men hulp kan krijgen in geval van problemen (België);
- Weten hoe technologie kan helpen om relaties op te bouwen en hierdoor onafhankelijkheid in de hand kan werken (Verenigd Koninkrijk);
- Voorafgaande beoordeling van opleidingsbehoeften - Dit zal helpen om te weten welke vaardigheden individuen hebben en op welk moment ze de training kunnen aanvatten (Verenigd Koninkrijk en Italië);
- Om te laten zien hoe technologie ondersteunt en een verhoogde inzetbaarheid van vaardigheden stimuleert en de capaciteiten van mensen maximaliseert (Griekenland);
- Focus op het aanleren van vaardigheden (België);
- Steunopvolging (België);
- Persoonlijke steun (Griekenland).

Om aan de behoeften van alle landen te voldoen, moeten alle bovenstaande punten beschouwd en in aanmerking genomen worden in de ontwikkeling van het curriculum, en vooral bij het opleveren van de gelokaliseerde versies.

Het curriculum sluit aan bij de resultaten van het ViPi project (basis ICT vaardigheden) en is een aanvulling op de doelstellingen, objectieven en resultaten betreffende de huidige lacunes in de ICT-vaardigheden en digitale competenties die nodig zullen zijn bij verhogen van de ICT-AT vaardigheden.

3. Belangrijkste bevindingen

Uit de analyse van de resultaten uit de online enquête, gecombineerd met de resultaten en de opmerkingen van de focusgroepen, blijkt dat er behoefte is aan training voor personen met een beperking om hun ICT-AT vaardigheden en competenties te verbeteren. Momenteel wordt de opleiding nogal ad-hoc gegeven en start ze meestal met een demonstratie van de apparatuur en dan is het vaak aan het individu om toegang te krijgen tot enige formele opleiding die ze denken nodig te hebben om het beste gebruik te maken van de apparatuur of ondersteunende technologieën die ze hebben. Deze training gebeurt vaak op een autodidactisch manier of door een lid van het personeel binnen de dienst zelf die de apparatuur ter beschikking stelde of binnen de inrichting waar de persoon op regelmatige basis verblijft, zoals een onderwijsinstelling of een dagcentrum.

Eén ding blijkt uit dit rapport en dat is dat deze opleiding gewoonlijk niet wordt aangeboden door personen met een beperking zelf. Respondenten uit de focusgroep geven aan dat personen met een beperking gesteund kunnen worden om zelf experts te worden in het gebruik van ICT-AT en dan misschien het best geplaatst zijn om deze opleiding aan anderen te geven.

De leerdoelen van het ATLEC curriculum zullen de vaardigheden van personen met een handicap verhogen en zouden op hun beurt moeten zorgen voor een verhoogde onafhankelijkheid en verbeterde mogelijkheden voor de werkgelegenheid. Echter, tegelijkertijd moeten we wel vaststellen dat er nog steeds attitudebelemmeringen en discriminerende praktijken vanwege de werkgevers bestaan die ook aangepakt moeten worden om personen met een beperking te kunnen laten concurreren in een open arbeidsmarkt. Hoewel dit zeker een vereiste is, ligt dit niet binnen de reikwijdte van het project.

Algemeen gezien heeft het onderzoek de behoefte aan een uniform en flexibel training curriculum bevestigd, om zodoende de inzetbaarheid van personen met een beperking in de reguliere arbeidsmarkt te verbeteren en hun potentieel te verhogen om trainers of deskundigen op het gebied van ICT-AT te worden. Dit werd vastgesteld in alle groepen die de enquête hadden ingevuld. Ze voelden allemaal aan dat het voor een toegevoegde waarde zou zorgen bij het verbeteren van hun zelfstandigheid en hun vaardigheden, en hun tewerkstellingskansen.